

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/10/2018
Identifikačné číslo spisu: 8815010466
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8815010466.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného JUDr. Q. O. pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 27. septembra 2018 v Bratislave dovolanie Generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 17. mája 2017, sp. zn. 6To/5/2017 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie Generálneho prokurátora Slovenskej republiky sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Obvinený JUDr. Q. O. stíhaný pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol podľa § 285 písm. b) Tr. por. rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou z 12. októbra 2016, sp. zn. 13T/66/2015, oslobodený spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom, a to pre skutok právne posudzovaný ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 10. mája 2015 asi o 07.00 hod. v chirurgickej ambulancii v budove B. K. na ulici M. R. B. vo B. nad I. zdravotnej sestry preukázal svoju príslušnosť k Policajnému zboru a žiadal službu konajúcu lekárku MUDr. X. V., aby do lekárskej správy D. U. W., občana Francúzskej republiky, ktorý bol zadržaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Hanušovce nad Topľou pre podozrenie z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. uviedla nepravdivé údaje o zdravotnom stave zadržaného občana Francúzskej republiky, že tento nie je schopný zo zdravotných dôvodov umiestnenia v cele policajného zaistenia a takýmto spôsobom by sa vyhol, aby tam bol skutočne umiestnený, čím ako príslušník Policajného zboru porušil ustanovenie § 48 ods. 3 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z. zákon o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal okresný prokurátor ihneď po jeho vyhlásení odvolanie v neprospech obvineného (č.l. 208). V písomnom odôvodnení (č.l. 222-223) okresný prokurátor uviedol, že považuje rozhodnutie súdu za nezákonné. Z vykonaných dôkazov vyplynulo, že obvinený

konal ako príslušník Policajného zboru, pretože ako príslušník preukázal svoju príslušnosť k Policajnému zboru, pričom ovplyvňoval lekárku, aby zmenila záznam o lekárskom vyšetrení obvineného s poukázaním na výpoveď svedkyne W.. Aj lekárka bola presvedčená, že obvinený je príslušníkom Policajného zboru a aj tak konal a žiadal ju, aby nezákonným spôsobom zvýhodnila zadržaného francúzskeho občana tým spôsobom, že tento nie je schopný byť umiestnený v cele predbežného zadržania, hoci v skutočnosti takéto okolnosti neexistovali. Teda chcel pre neho neoprávnenú výhodu. Obvinený zneužil svoje postavenie príslušníka Policajného zboru a svojím konaním minimálne porušil Etický kódex príslušníka Policajného zboru a zneužil vážnosť Policajného zboru. Podľa prokurátora okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy, avšak riadil sa nesprávnym názorom. Ak súd nevzhliadol v konaní obvineného žalovaný trestný čin, mohlo by ísť o podozrenie z porušenia služobnej disciplíny a mal preto postupovať podľa § 280 ods. 2 Tr. por. Okresný prokurátor navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade podaného odvolania okresného prokurátora rozhodoval Krajský súd v Prešove uznesením zo 17. mája 2017, sp. zn. 6To/5/2017, ktorý podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora zamietol ako nedôvodné (č.l. 234-236). Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinený prevzal dňa 22. júna 2017, okresná prokuratúra dňa 20. júna 2017 a Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, úrad inšpekčnej služby dňa 22. júna 2017.

Okresný súd Vranov nad Topľou predložil dovolaciemu súdu dňa 30. augusta 2018 dovolanie Generálneho prokurátora Slovenskej republiky, ktoré podal na okresný súd dňa 15. novembra 2017, v rámci ktorého uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. (č.l. 238-246).

V rámci dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť, generálny prokurátor uviedol, že napadnutým uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/5/2017 zo 17. mája 2017 bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. a konaním, ktoré mu predchádzalo, v ustanoveniach § 285 písm. b) Tr. por., § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 128 ods. 1 Tr. zák., v prospech obvineného. V tejto trestnej veci skutok mal byť správne právne kvalifikovaný ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. b) Tr. zák. V tejto súvislosti prokurátor poukázal na ustanovenie § 128 ods. 1 Tr. zák., ako aj na zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, pričom aby obvinený mohol byť považovaný za verejného činiteľa, musí spĺňať podmienku, že v danom čase používal právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Prokurátor poukázal aj na ustanovenia § 13 ods. 1 a § 15 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, pričom uviedol, že k splneniu podmienky špeciálneho subjektu používajúceho právomoc došlo na strane obvineného preukázaním príslušnosti k Policajnému zboru Slovenskej republiky svedkyňi U. W., a to vyhlásením, že je policajt v civile a legitimovaním sa služobným preukazom, čím z jeho strany došlo k aktivovaniu sa k službe v Policajnom zbore Slovenskej republiky, a to v súvislosti s plnením úloh podľa § 2 ods. 1 písm. b), písm. d) zákona o Policajnom zbore.

Podľa generálneho prokurátora je nepochybné, že obvinený bol úradnou osobou podľa § 128 ods. 1 Tr. zák., ktorý ako zástupca riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru Hanušovce nad Topľou plnil úlohy štátu a spoločnosti a používal pri tom zverenú právomoc pre splnenie týchto úloh. Rovnako je zrejmé, že hoci obvinený nebol sám o sebe v trestnej veci zadržaného občana Francúzskej republiky príslušný na realizáciu úkonov trestného konania, reálne v rozpore so svojimi právami a povinnosťami zabezpečoval písomnosť dokumentujúcu skutočnosť podstatnú pre rozhodnutie o ďalšom procesnom postupe, ktorý v konečnom dôsledku prijímal už iný príslušník Policajného zboru. Z toho vyplýva, že konaním obvineného došlo k prekročeniu právomoci verejného činiteľa tým, že ako príslušník Policajného zboru v dobe mimo služby ovplyvňoval ošetrojúcu lekárku ako aj ďalšieho lekára so zámerom, aby v rozpore so skutočnosťou potvrdili, že D. U. W. nie je spôsobilý byť umiestnený v cele policajného zaistenia.

Právny záver o prekročení právomoci verejného činiteľa je zrejmý z výpovede svedkyne MUDr. X. V., U. W., ako aj Q. Z., ktorých výpovede opísal v dovolaní, pričom poukázal na skutočnosť, že obvinený konal ako služobne nadriadený policajtom, ktorí podozrivého predviedli na lekárske vyšetrenie a tým vykonával právomoc, ktorá mu nebola zverená.

Generálny prokurátor v rámci svojho dovolania uviedol, že ak by sa dovolací súd nestotožnil s jeho uvedeným názorom, súčasne poukazuje na ustanovenie § 344 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., kde pri zachovaní totožnosti skutku je možné predmetný skutok správne právne posúdiť alternatívne ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zák.

S poukazom na tieto právne úvahy je možné podľa generálneho prokurátora konštatovať, že rozsudok okresného súdu sp. zn. 13T/66/2015 z 12. októbra 2016 spolu s právoplatným uznesením krajského súdu sp. zn. 6To/5/2017 zo 17. mája 2017 sú založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, preto existuje dôvod na podanie dovolania Generálnym prokurátorom Slovenskej republiky podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. v neprospech obvineného.

Z uvedených dôvodov Generálny prokurátor Slovenskej republiky navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky:

- 1) podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že právoplatným uznesením krajského súdu sp. zn. 6To/5/2017 zo 17. mája 2017 bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. a konaním, ktoré mu predchádzalo, v ustanoveniach § 285 písm. b) Tr. por., § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 128 ods. 1 Tr. zák. v prospech obvineného JUDr. Q. O.,
- 2) podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil uznesenie krajského súdu sp. zn. 6To/5/2017 zo 17. mája 2017, ako aj predchádzajúce konanie vrátane rozsudku okresného súdu sp. zn. 13T/66/2015 z 12. októbra 2016,
- 3) podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu vyjadriť.

K dovolaniu generálneho prokurátora sa vyjadril sám obvinený, ako aj prostredníctvom svojej obhajkyne, ktorý vo svojich vyjadreniach (č.l. 249, 275-277) doručených na okresný súd dňa 30. januára 2018 a 14. augusta 2018 opísal priebeh súdneho konania, pričom uviedol, že skutok uvedený v obžalobe mu nebol preukázaný a jeho konanie bolo v súlade s hodnotami spoločnosti a štátu a v žiadnom prípade nemalo za cieľ znevažovať dôveru v Policajný zbor. V konaní bolo vyvrátené zavádzajúce konštatovanie svedkyne W. o jeho údajnom preukázaní príslušnosti k Policajnému zboru. Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou bolo preukázané, že obvinený sa svedkyňi nepreukázal služobným preukazom ani odznakom služby kriminálnej polície Policajného zboru, tak ako to ukladá ustanovenie § 15 ods. 1 zákona o Policajnom zbore. Vychádzajúc z uvedeného neprichádza do úvahy posudzovanie predmetnej veci ani ako prečinu zneužívania právomocí verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. b) Tr. zák.

Obvinený uviedol, že okrem toho, aby mohol byť považovaný za verejného činiteľa ako špeciálny subjekt v zmysle uvedeného ustanovenia, nepostačuje len tá samotná skutočnosť, že je v rozhodnom čase príslušníkom Policajného zboru a že sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu. Súčasne by musela byť splnená aj podmienka, že požíval pri tom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená, ktorý prvok právomoci musí v sebe zahrňovať prvok moci a prvok rozhodovania následne vynútitel'ného štátnou mocou, pričom obvinený nevykonával žiadny úradný úkon vo veci zadržaného francúzskeho občana a nedal žiaden pokyn policajtom, ktorý mu je služobne podriadený. Aby mohol obvinený prekročiť svoju právomoc, muselo by byť možné jeho konanie

posúdiť ako právomoc iného príslušníka Policajného zboru, ktorú by obvinený vykonával namiesto neho.

Vzhľadom k navrhovanému zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zák. obvinený poukázal na skutočnosť, že posúdenie zdravotného stavu podozrivého občana francúzskej národnosti k jeho umiestneniu do cely policajného zaistenia nemožno chápať ako postup upravený Trestným poriadkom, nakoľko nešlo o dôkaz v trestnom konaní s poukázaním na zásadu nullum crimen sine lege stricta, ktorá zakazuje analógiu v trestnom práve v neprospech obvineného. Vyjadrenie lekára podľa § 44 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z. z., či osoba môže byť umiestnená v cele, neslúži na objasnenie veci, je to len podklad pre procesný postup.

V zmysle uvedeného obvinený navrhol, aby dovolací súd dovolanie Generálneho prokurátora Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol, prípadne podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Spis spolu s dovolaním generálneho prokurátora a vyjadrením obvineného bol doručený dovolaciemu súdu 30. augusta 2018.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal predložený spisový materiál i dovolanie generálneho prokurátora a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. a) Tr. por.), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.) a tiež v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že dovolanie je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky vo svojom mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnil dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je

trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Tr. zák.), ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávných predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod. pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnenému posúdeniu skutku.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže generálny prokurátor v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. V tomto smere dovolací súd odkazuje na správny záver rozhodnutia okresného súdu, ako aj krajského súdu, nakoľko konanie obvineného v zmysle ustáleného skutkového stavu nenaplnilo skutkovú podstatu prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák., tak ako mu to kládla obžaloba za vinu. Oslobodenie obvineného rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou z 12. októbra 2016, sp. zn. 13T/66/2015 bolo správne a v súlade so zákonom, čo potvrdil aj krajský súd v napadnutom uznesení, ktoré taktiež považuje dovolací súd za správne, pričom konaním okresného ani krajského súdu nedošlo k naplneniu dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., tak ako to uviedol generálny prokurátor vo svojom dovolaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné uviesť, že na to, aby mohlo byť konanie obvineného posudzované ako spáchanie prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, museli by byť splnené viaceré podmienky, pričom objektom tohto trestného činu je záujem štátu na riadnom výkone právomoci verejných činiteľov a na ochrane práv a povinností fyzických a právnických osôb. Objektívna stránka spočíva v konaní verejného činiteľa v zmysle ustanovenia § 128 ods. 1 Tr. zák., ktorý koná s úmyslom (subjektívna stránka) spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech niektorým z konaní uvedených pod písm. a) až c). Neoprávnený prospech predstavuje akékoľvek neoprávnené materiálne alebo nemateriálne zvýhodnenie, na ktoré by verejný činiteľ alebo iná osoba nemala právo. Pojem vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu treba chápať ako konanie páchatel'a, ktoré aktívne porušuje alebo obchádza zákony alebo právne predpisy, ktoré upravujú jeho právomoc. Prekročením právomoci sa chápe, že verejný činiteľ vykonáva činnosť, ktorá nepatrí do jeho právomoci, avšak subjektom spomínaného trestného činu môže byť len špeciálny subjekt, a to verejný činiteľ v zmysle ustanovenia § 128 ods. 1 Tr. zák. Ak niektorá z uvedených podmienok nie je splnená, tak nejde o verejného činiteľa.

Na to, aby bol obvinený považovaný za verejného činiteľa, nepostačuje iba preukázanie, že v čase činu bol príslušníkom Policajného zboru Slovenskej republiky, ale súčasne by musela byť splnená podmienka, že používal pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Chápanie konania obvineného, ktorý bol v čase spáchania skutku mimo služby a v civile, a preto ani nebol príslušný na realizáciu úkonov súvisiacich so zadržaným občanom Francúzskej republiky, ako výkon právomoci verejného činiteľa nie je správne. Kritériom pre jeho posúdenie nie je to, že obvinený chcel, aby službukonajúca lekárka ošetrojúca občana Francúzskej republiky do správy uviedla údaje,

ktoré boli v rozpore so zdravotným stavom predmetného občana, aby nebol umiestnený v cele policajného zaistenia, ako ani to, že obvinený porušil ustanovenie § 48 ods. 3 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z. zákona o štátnej službe.

Vzhľadom na uvedené je potrebné poukázať na skutočnosť, že na to, aby bol naplnený prvok právomoci, musel by obvinený spáchať trestný čin v súvislosti s právomocou rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb, a takéto konanie by muselo obsahovať prvok moci a prvok rozhodovania, avšak v prípade obvineného na to neboli splnené podmienky, a preto jeho konanie ani nemôže byť kvalifikované ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa, nakoľko obvinený v čase spáchania skutku nevykonával právomoc verejného činiteľa, a preto nebol verejným činiteľom.

Čo sa týka návrhu generálneho prokurátora, ktorý alternatívne v dovolaní navrhol posúdiť skutok spáchaný obvineným ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. d) Tr. zák., tak tu je potrebné uviesť, že pri zachovaní totožnosti skutku nemožno daný skutok posúdiť ani ako zločin marenia spravodlivosti, nakoľko obvinený svojím konaním nenaplnil skutkovú podstatu uvedeného zločinu, pričom pokiaľ sa generálny prokurátor domáha inej právnej kvalifikácie ako je obvinenému kladená za vinu v zmysle obžaloby, tak sa dotýka skutkových okolností, ktorých hodnotenie je v dovolacom konaní nepripustné.

S poukázaním na vyššie uvedené nebol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie Generálneho prokurátora Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.